

ОРЗУ-ИНТИЛИШЛАР ИФОДАСИ

Туман ҳокими Ботир Кадилов билан суҳбат

(Давоми. Боши 1-бетда)

— Одамлар нималар ҳақида мурожаат қилмоқда?

— Шу кеча-кундузда айникса, электр-энергия, табиий газ ва сув таъминоти, йўлларнинг ҳолатини яхшилаш, транспорт ҳарақати, савдо, маиший хизмат ва уй-жой қурилиши тўғрисида кўплаб саволлар беришади. Оқиб айтиш керакки, бу муаммоларни бир кунда ҳал қилиб бўлмайди. Биз аҳоли талабини босқичма-босқич бажариш йўллари топиб, масалани ҳал қилаёلمиз. Масалан, баллонли газ тарқатишни яхшиладик, давлат томонидан кўмир олишни йўлга қўйдик. Уй-жой масаласида ижобий ишлар амалга оширилмоқда.

Ўзбекистон Республикаси Президенти “2017-2021 йилларда қишлоқ жойларда янгиланган намунавий лойиҳалар бўйича арзон уй-жойлар қуриш дастури тўғрисида”ги қарори энг аввало кам таъминланган, ижтимоий ҳимоя, мадад-мурувватга эҳтиёжманд оилаларнинг ҳам тўқис баҳраманд бўлиши учун қатта йўл очди. Мазкур қарорга асосан қишлоқ жойларда нарх параметрлари ва шинам якка тартибдаги уй-жойлар намуналарининг учта энг арзон турларини қўшимча равишда барпо этиш назарда тутилади. Биринчи тур бўйича уч ёки тўрт йўлакли, ҳўжалик иморатлари ва обод ҳовлилари бўлган икки ва уч қаватли квартиралар уйлар барпо этилади. Бундай уйларнинг умумий майдони 42,4 квадрат метр ва таъминий қўймати 72,5 миллион сўм, ҳўжалик иморатлари ҳисобга олинган ҳолда 85 миллион сўм бўлган икки хонали квартиралар қуриш кўзда тути-

лади. Уч хонали квартираларнинг майдони 52,4 квадрат метр ва таъминий қўймати 88,5 миллион сўм, ҳўжалик иморатлари ҳисобга олинган ҳолда таъминий қўймати 100,7 миллион сўм бўлади. Ипотека кредити уй йиллик имтиёзли давр ва биринчи давр 5 йил мобайнида йиллик 7 фоиз микдоридagi фоиз ставкаси билан 15 йилга берилади. Кейинги йилларда кредит фоиз ставкаси марказий банкнинг ҳозирги вақтида йиллик 9 фоизни ташкил этади.

Бинобарин, янгиланган

намунавий лойиҳалар бўйича қуриладиган арзон уй-жойларни сотиб олишга эндиликда заруратга кўра ҳар бир фуқаронинг, ҳар бир оиланинг қурби етадиган бўлади. Бу серфарзанд халқимизнинг уй-жой шарафтини сифат жиҳатдан янги босқичга кўтариш, турмуш маданиятини юксалтириш, пировард натижада эса, одамларнинг ҳаётидан рози бўлиб, мустақил диёримизга, Президентимиз доно сиёсатига шукрона айтишга имкониёт яратишдир. Шунингдек, туман ҳудудида самарали меҳнат учун зарур шароитлар яратиш, сифатли таълим ва тиббий ёрдам ҳамда Зарафшон тоғ этакларида жойлашган сўлим

ва хушхаво Оҳалик, Миронкул, Оқбўйро, Илонсой, қишлоқларида дам олиш ва ҳордиқ чиқариш учун кенг имкониятлар яратиш – буларнинг ҳаммаси иқтисодий, ижтимоий, маърифий ислохотларимизнинг моҳияти ва мазмунини белгилаб берадиган муҳим омил бўлади. Инсон манфаатлари олий қадрият даражасида кўтарилган бизнинг обод ва озод Ўзбекистонимизда меҳнат қилиш ва яшашнинг ўзи катта бахт-саодатдир.

— Халқимизда, “қуш қаноти билан” деган ибора бор.

бўлими бошлиғи Искандар Комилов, статистика бўлими бошлиғи Жўрабек Зарипов ва бошқалар вақт билан ҳисоблашмасдан ўз вазифаларини жон-дилдан бошқармоқдалар.

— Биламиз, тушунамиз ва бевосита шохид бўлаяпмизки, туман ҳокимининг иши, муаммоси, ташвиши жуда кўп. Аммо сиз учун ҳаёт моҳияти нимадан иборат ва ҳазрати Инсон учун ҳамма нарсадан қадрлиси нима?

— Кутилмаган савол бердингиз. (Суҳбатдошим юзидан табассум балқиди. Бир лаҳза ўйланиб қолди). Бир донишманд шундай деган экан: “Ер юзида ло-ақал биргина бахтсиз киши яшаб турганда, хотиржам яшаш ва бахтли бўлиш мумкин эмас. Яшашдан мақсад, бутун инсоният фаровонлигини ва бахтини кўзлашдир”. Мутафаккир Алишер Навоий бобомизнинг ҳикмати байтлари бор:

Одами эрсанг демагил одами,

Ониким йўқ халқ гамидин гами.

Модомки шундай экан, яшамок нафас олишдан эмас, балки меҳнат ва ҳаракат қилиш, қийинчиликлардан қўрқмасдан олға интилоқ, ўз зиммасидаги масъулият вазифани виждонан бажариш зарур. Ҳаёт мезони яшаган йиллар билан эмас, қилинган ишлар билан ўлчанади. Яъни ҳаёт ҳам мақому масал каби мазмуни билан қадрли. Инсон шуни тушуниши керакки, у дунёнинг ижодқори ва соҳибидир.

— Сиз нимадан ҳурсанд ва ... ташвишдасиз?

— Менинчга атрофдагиларимнинг қувончи, ютуғи менга лаззат бағишлайди, аммо кутилмаганда, биронининг тўсатдан вафот этганини эшитсам, юрагим

эзилиб кетади. Тўғри, табиат бизга ўлим ҳақида ўйламаслик салоҳиятини ато этган, лекин ўлим муқаррарлигини ҳаммамиз ёдда тутишимиз керак, бироқ фожиали ўлимдан худо сақласин. Масалан, куни-кеча бирга ишлаб келаётган ажайиб инсон, меҳрибон она, тажрибали раҳбар Мусаввара Жумаеванинг вафотини эшитиб, дунё бевафо эканлигига яна бир қарра ишондим. Марҳумани охириги йўлга кузатиш учун минглаб шоғирдлари, ҳамкасблари, қариндошлари, қишлоқдошлари тўпланишди. Ҳаммамнинг юрағида ғам, кўзларида нам, чунки Мусаввара Жумаева эл ва Ватан учун хизмат қилди. Буюк аллома шайх Саъдий айтган экан: “Бўлак яхши ном истама, шул етар – сени яхши одам деса эл агар”.

Ҳа, хотираси ўзи севган одамлар қалбида муқаддас сақланадиган одам, меҳнат ўлимидан кейин ҳам барҳаёт бўлиб қолади.

— Ботир Мамаириков, ниҳоят анъанавий савол: келгуси режаларингиз?

— Биз Янги – 2017 йилга эзгу ва олижаноб мақсадлар билан қадам қўйдик. Мўхтарам Президентимиз Янги йилни бежиз “Халқ билан мулоқот ва инсон манфаатлари йили” деб эълон қилмадилар. Бу халқимиз қалбидаги орзу-интилишлар ифодаси экан, уни амалда жорий этиш, ҳар биримизнинг шарафли бурчимиздир. Ва имкониятдан фойдаланиб туманимизнинг кўп миллатли аҳил, тифоқ халқига аввало сиҳат-саломатлик, хонадонларига файзу барака ва ишлари-нишга юксак омадлар тилайман. Фақат яхши кунларда, ҳурсандчилик пайтларида бир-биримиз билан учрашайлик.

— Вақт ажратиб биз билан суҳбатлашганингиз учун ташаккур!

— Саломат бўлинг!

Суҳбатни Зоҳир ҲАСАНЗОДА ёзиб олди.

ВАТАН ҲИМОЯСИ – ЮКСАК БУРЧ

(Давоми. Боши 1-бетда)

Дарҳақиқат ана шу муносабат билан бугунги кизгин тараддуд, бўлиб ўтаётган учрашувлар, турли хил тадбирлар Биринчи Президентимиз фикрларига ҳамоҳангдир.

— Неъматулло Мирзомахмудович, Куролли Кучларимизнинг бугунги замонавий қиёфасига хос бўлган асосий белги ва хусусиятлар нималардан иборат?

— Газета муштарийлари хабардор бўлсалар керакки, улар аввал бошдан ҳар бир профессионал Куролли Кучлар сифатида шакллантирилиб, ҳарбий кадрларни тайёрлаш асосига ҳаракатчанлик, тезкорлик ва жанг ёки жанговар амалиётларни ўқитишда юксак самарадорликка эришиш каби жиҳатлар қўйилди. Ҳарбий таълим муассасалари фаолияти уларнинг илмий иш салоҳияти ва услубига боғлиқ ҳолда қайта қўриб чиқилди. Барча олий ҳарбий таълим муассасалари кўп соҳалар бўйича етук мутахассислар тайёрловчи билим даргоҳларига айланди. Ҳарбий хизматнинг янги тури – сафарбарлик қақирув резервидаги хизматнинг жорий этилиши ҳарбий қурилишдаги муҳим ўзгаришлардан бирига айлан-ди. Шуниси диққатга сазоворки, туманимиздан кўплаб ўқтам, жисмоний бақувват, маънавий етук йигитлар олий ҳарбий мактабларда таҳсил олмақдалар.

— Умумтаълим, ўрта-максус касб-хунар таълим муассасаси-

ларида ёшларни Ватан ҳимоячилари қилиб тарбиялаш соҳасида қандай тадбирлар ўтказилляпти?

— Тумандаги барча хил таълим масканларида ҳарбий хизматчилар, байналмилал жангчилар, уруш фахрийлари билан давра суҳбатлари ўтказилмоқда. Масалан, тумандаги 10-умумтаълим мактабида Афғон уруши қатнашчиларидан бир гуруҳи ташиф абуришди. Айникса Тошкент ахборот технологияси институти профессори Юсуф Абдуллаевнинг чиқиши тўпланганларга катта таассурот қолдирди.

— Ўзбекистон Республикаси Президентининг 2016 йил 25 декабридаги қарорига мувофиқ 2017 йилнинг февраль-март ойларида мамлакатимизнинг қақирув ёшидаги фуқаролари мuddатли ҳарбий хизматга даъват этилади. Бу муҳим тадбирга қандай тайёргарлик қўриломоқда?

— Бизнинг бино қайта таъмирдан чиқарилди. Тиббий комиссия хоналарида бўлажак Ватан ҳимоячиларини қўриқдан ўтказишга пухта тайёргарлик қўриломоқда. Қақирув комиссияси таркибига туман ички ишлар бўлими масъул ходими, “Қамолот” ёшлар ижтимоий ҳаракати туман кенгаши раиси, “Маҳалла”, “Нуроний” жамағармалари, хотин-қизлар қўмитаси вакиллари ва бошқа давлат ва жамоат ташкилотлари намоёндалари киритилди. Мудофаа ишлари бўлими ходимлари иштирокида бизда ва маҳаллаларда қақирилувчилар

ҳамда уларнинг ота-оналари билан учрашувлар ўтказилмоқда. Уларга Куролли Кучларимизда олиб борилаётган ислохотлар, мuddатли ҳарбий хизматни ўтаётган ва хизматдан захирага бўшатилган ёшларга ҳукуматимиз томонидан берилаётган имтиёзлар ҳамда кўрсатилаётган ғамхўрликлар тўғрисида маълумотлар берилмоқда. Бу ўз навбатида ёшлар қалбида ҳарбий хизматга нисбатан янада қизиқиш ортмоқда.

— Қизик, шахсан сизда ҳарбий касбга ҳавас қачон бошланган эди?

— Мен Наманган вилоятидаги Уйчи туманида 1979 йилнинг 6 февралда туғилганман. Ўрта мактабда ўқиб юрган пайтларимда ҳарбийлар ҳаёти тўғрисида кўп китоблар ўқиб, кинолар кўриб бу касбга қизиқишим ортди. Шунинг учун 2000 йилда Тошкент олий умумқўшин қўмондонлиги билим йил курсантини вазвод командири эдим. Тақдир тақозоси билан Ан-

диджон, Фарғона ва Хоразм вилоятларида туман мудофаа ишлари бўйича бўлинмалар бошлиғи вазифасида фаолият олиб бордим. Нону насиба экан, Мудофаа вазир буйруғи билан Самарқанд туманига келдим. Самарқанд қадимий ёдгорликларга бой шаҳар. Аввало Биринчи Президентимиз Исрол Каримов қабрини зиёрат қилдим.

— Неъматулло Мирзомахмудович, истакларингиз?

— Имониятдан фойдаланиб, газета орқали мамлакатимиз ҳаётидаги қутлуғ сана - Ватан

ҳимоячилари кун ва Куроллик Кучларимиз ташкил этилганининг 25 йиллиғи билан муштарийларни чин қалбдан самимий муборакбод этиш менга улкан мамнуният бағишлайди. Бугун биз, ҳарбийлар ҳам халқ хизматида ва Ватан ҳимоясига ҳаммаша тайёрмиз. Танда куч, биладқа қувват, юракда ўт бор экан, сўнгги нафасгача Ватан дейиш ҳаммамиз учун ҳам қарз, ҳам фарздор. Чунки Ватан ҳимояси – юксак бурч.

СУРАТЛАРДА: мудофаа ишлари бўйича бўлим ҳаётидан лавҳалар.

Суратлар муаллифи Баҳодир ЗОҲИР

“Гулобод тонги”нинг 60 йиллиғи олдида

ИЖОД ҚАЛАМИ ҲАММАГА БЕРИЛАВЕРМАЙДИ

“Кўп яшагандан эмас, кўп сафар қилгандан маслаҳат сўра” дейишади. Дарвоқе, очеркимиз қаҳрамони Ғазанфар Иброҳимов ана шу хислатларни ўзида муҳассам этганлардан. Шоғирднинг ўз устози ҳақида фикр юритиши анча душвор бўларкан. “Гулобод тонги” рўзномаси бу йил 60 ёшга тўлди. Шу муносабат билан бу тахририятда ишлаган устозлар, ҳамкасбалар ҳақида ҳикоя қилиш истаги туғилди.

Бугунги кунда етмиш беш ёшни қоралаб бораётган Ғазанфар Иброҳимов Самарқанд журналистикасида ўз мактабини яратганлардан. Оқсоқол журналист турли жанрларда самарали ижод қилди. Турли даврларда ёзган ва матбуот, радиога эълон қилинган очерклар, лавҳалари, шеърлари матбуотнинг заррин саҳифаларидан ўрин олган, одамларнинг маънавий қамолотини мукаммаллаштиришга муносиб ҳисса қўшган. Ғ.Иброҳимовнинг болалик ва ёшлик чоғлари уруш йилларига тўғри келди. У 1942 йилнинг 5-майида Самарқанд туманининг Ҳўжа-сахат қишлоғида таваллуд топди. Отаси Иброҳим Ризаев 24 ёшида 17-мактабда директорлик қилган. Онаси Сора Ризаева колхозда деҳқончилик қилган, ипак курти парвариши билан шуғулланган. Умр йўлдоши Иброҳим ака ҳаётдан бевақт қатъан ҳам ота, ҳам она бўлиб олти нафар ўғил-қизни едириб-ичириб, ўқитган.

Илмга ташна ёш Ғазанфар дастлаб етти йиллик мактабда, сўнгра Самарқанд шаҳридаги 18-ўрта мактабда таҳсил олди. Илм ва билимга чанқоқ Ғ.Иброҳимов 6-мактабда йўриқчилик билан бирга Самарқанд давлат университетининг кечки бўлимида таҳсил олди. Ўзбек тили ва адабиётининг сир-асрорларини пухта эгаллади. Ўзбек ва тожик филология факультетида таҳсил олиб юрган кезларида “Шарқ тонги” газетасига ишга тақлиф этишди. У рўзномада муҳбир, маданият бўлими мудири ва муҳаррир ўринбосари бўлиб, 1964-1971 йиллар давомида фаолият кўрсатди.

—Ғазанфар ака умр чўққисидан назар ташлаганингизда кўнглингиздан нималар ўтмоқда?

—Эҳ-ҳе, уларни қайси бирини айтай. Тўғри, замон илгариларда кетди. Компьютер, телефон, интернет... Бироқ ижодкор учун оппоқ қоғоз узра қаламининг юришидан кўра аъло завқ йўқ. Устозларим, Аҳмаджон Мухторов, Насриддин Зайниев, Раҳматхон Акрамов, Душан Файзи-ев, Марди Нуриддинов, Орзу Рўзиевларни эслаб жойлари жаннатда бўлсин дейман. Мен “Шарқ тонги” рўзномаси тахририятида ишлаган кезларимда, ишга барвақт бориб, чой қўярдим. Янги ташлаб кетилган газеталарни арақлаб, янгиликлардан огоҳ бўлардим. Хонага муҳарриримиз Насриддин Зайниев, Эркин Ҳожиқурбоновлар кириб келишарди. Бир пиёла чой устида бугунги ишларни келишиб олардик. “Ҳаёт инсонга бир марта берилади. Шундай экан, мазмунли яшашга, бирон арзигули из қолдиришга ҳаракат қилиш керак. Шунда сен ҳамкасбларинг ўртасида обрў-эътиборга эга бўласан”,-дерди ўрта бўйли, ҳаракатчан, тект Насриддин Зайниев. “Ҳазил-хузул, беғараз кулгилар ҳам жамоа орасида тез-тез бўлиб турарди. —Йш шарафитимизни XXI аср қўлайликлари билан таққослаб ўтирмайман. Қишлоқ ҳўжалик бўлимини Озоджон Ғойипов деган йигит бошқарди. Агар соҳасида пишқ-пухта мақола-лар ёзиш билан бирга шеър ҳам машқ қилиб турарди. Кунларнинг бирида “Юрак” сарлавҳали шеърини менга ташлаб кетди. Ўқиб чиқдим, бадий жиҳатдан пишқ. Газетанинг навбатдаги сонига тайёрлаб, туширдим. Сўнгра қувлигим тутиб, машинистка Мавлуда Манноновага қоғоз қўйишни буюрдим.

—“Хурматли О.Ғойипов. “Юрак” сарлавҳали шеърингизни олдик. Бадиий томондан бўш, сайёзлиги учун ундан фойдалана олмадик. Кўпроқ бадий китоб ўқинг, шеър ёдланг. Сиздан пишқ, пухта асарлар кутиб қоламиз”.

Ғ.Иброҳимов, бўлим мудири. Пончага бориб, хатни конвертга солиб, Ғойиповнинг манзилига юбордим. Эртаси кун ташдан сўнг хонамга ўтирсам, Озоджон кириб келди. “Шу гапларингизни ўзимга айтсангиз бўлмайми?” деди бир оз хафа бўлиб. “Укажон, бу ҳазил, шеърингиз газетанинг эртанги сониди чиқапти”-дедим.

Ҳар бир ижодкорнинг фаолияти, ижоди, у қандай лавозимда ишлашидан қатъи назар – ёзган асарлари билан баҳоланади. “Мурғак қалб нидоси” шеърда шоир Ғазанфар Иброҳимов шундай дейди: **Соғинаман сизни онажон, Нега келиб олмайсиз хабар? Йўлингизда кўзларин гирён, Нечун мендан қиласиз ҳазар? Ҳеч нарсадан зорикганим йўқ, Ҳамма нарс мухайё бунда. Яшашимдан ҳозир кўнглим тўқ, Тарбиячидан меҳрибон жуда...**

—Ҳар бир одам - бир олам, деган гап бор,—Ғазанфар Иброҳимов ўз қаҳрамонлари ҳақида ёниб, завқланиб сўзлайди. —“Шарқ тонги” ва вилоят радиосида ишлаган кезларида турфа хил одамлар, турфа хил тақдирлар билан учрашдим. Улар ҳақида мақола, айримлар ҳақида эса шеър ёздим. Мавзунини ҳаётнинг ўзи айтиб туради.

Чиндан ҳам Ғазанфар ака 40 йил давомида кўп вақти йўлда, ҳўжалик, ташкилот, мактаб, институт... Вилоятнинг ҳамма

туманларида, сафарларда бўлди, чарчаш нималигини билмади. Янги-янги қаҳрамонлар излади, топди. Улар ҳақида бир-бирига ўхшамайдиган лавҳа, очерк, мақола, шеърлар ёзди. Газетхонларга бир янгилик, бир қувонч улашди.

1980 йили сира ёдимдан чиқмади. Мухарриримиз Насриддин Зайниев, Абдусалом Муҳаммадалиев, Эркин Ҳожиқурбонов тушдиқда сомса тамадди қилиб, кўк чой ичиб ўтирардик. Радиодан қишлоқ ҳўжалик ходимлари учун эшитириш берилаётган эди, дикторнинг “Эл севган хонанда Қувондиқ Искандаров ҳозир Ғазанфар Иброҳимнинг “Пахтадан” деган қўшиғини ижро этади”, деди:

Меҳнат билан бўлди ўлкам, гавҳаристон пахтадан, Чеҳралар гул-ғунча, юзлар моҳитобон пахтадан.

Офарин айтиб, Ғазанфар пахтакорлар шаънига, Дур териб, сўз боғидан ёз катта

достон пахтадан.

Қўшиқ тугади. Ҳаммамизнинг қувончушодлигимиз қалбимизга сифмасди. Ахир Ғазанфар ака билан бир неча йил бирга ишлаб, газетачиликнинг қувончи машаққатини бирга баҳам қўрганмиз. Шу-шу бўлди Ғазанфар аканинг кўплаб шеърлари қўшиқча айланиб, радио ва телевидениедан жаранглай бошлади.

Омонбой Йўлдошев ҳамроҳлигида Ғазанфар акани қўриш учун у кишининг хонадонига бордик. Диванда ётган эканлар, катта ўғилларининг ёрдамида туриб стулга ўтирдилар. Бизларни қўриб, қувончларини яшира олмадилар. Бетобликларни ҳам ёддан кўтарилиб, ҳаётларидан қизик лавҳаларни мароқ билан сўзлар, ҳазил-хузул қилиб, ёддан шеърлар ўқирди:

Ҳеч ким бўлполмайди дунёда устун, Ҳаётда ҳаммамиз вақтинча меҳмон. Умр якунлаиб қолганда бир кун, Ўрнимиз жаннатим, дўзахим юмон.

Шеърни ўқиб бўлган, “қасал одамни қийнаб қўймайлик”,-деб ўрнимиздан турмоқчи бўлдик. Буни сезган Ғазанфар ака, ўғилларига “Ош тайёр бўлган бўлса керак...” дедилар. Кўп ўтмай, буғи чиқиб турган ош келтирилиб, дастурхонга қўйилди. Ошдан сўнг бир пиёла қўк чой устида гурунглашдик. Ғазанфар ака ёзишга қўйналганлари учун шеър ва мақолаларини неваралари Фотиماойга айтиб, ёздирар эканлар.

—Ижод қалами ҳаммага ҳам берилмавермайди. Бу оламга бир кирган, махлиё бўлган одам қайтиб чиқиб кетолмайди,-деди Ғазанфар Иброҳимов ва сўнгра сўзини давом эттириб, “Шуни ҳеч қачон унутмайликки, журналистика факультетини битирганларнинг барчаси ҳам журналист бўлполмайди. Ҳозирги замон журналисти, ҳамкасбимиз ким ўзи? Менимча, у чўқур билимга эга бўлган, фикр доираси кенг, кўп нарсалар ҳақида ижодий мулоҳаза юрита оладиган замон билан ҳамнафас кишидир.

Ғазанфар Иброҳимов ярим асрдикки, умр йўлдоши Сайёра Ғафорова билан ҳамнафас, умргузаронлик қилмоқда. 5 нафар ўғил-қизни меҳр билан тарбиялаб ўстиришди. Уларнинг ҳаммаси ўқимайди, аксарияти олий маълумот соҳиб. Баҳром, Феруз эл Назокига тушган тадбиркор, қизлари Назокат она изидан бориб ўқитувчи, Мамлакат ва Зебоойлар бири ўқитувчи, бири шифокор.

—Ғазанфар ака, қалб қатингизда авайлаб юрган туйғуларингиз бўлса керак, “Гулобод тонги” мухлисларини ана шу олам билан таништирсангиз.

—Дилимда айтмоқчи бўлган гапим шуки, мустақиллигимизни қадрлашимиз керак. Истиқлол туйфайли, ўзлигимизни чўқур англаш саодатига мушарраф бўлдик. Оиламиздан 5 киши ҳаж сафарига бўлди. Ёстикдошим Сайёра, келиним Ферузай, ўғилларим Баҳром ва Ферузлар. Олдинлари тушимизга ҳам кирмасди. Бу мустақиллик самараси. Яйраб-яшнаб ишлашимиз, Ватанимизни гуллаб-яшнашига ҳар биримиз ҳисса қўшайлик. Шуларни ўйлайман қалбимдан мана бу мисралар отилиб чиқмоқда:

Мақсадим шул-беғубор бўлса гўзал осмонимиз, Юртимиз тинч бўлса, балки, роҳат олғай жонимиз...

Умр бўйи самимийлик, садоқат, муруват уруғини себиб келган устоз яхшилик ва одабийлик деб аталмиш беназир бўстон меваларидан баҳраманд бўлиб, уни элга ёймоқда.

Холик ҲАКИМОВ